

skulle antage saa vidt muligt ensartede Forholdsregler, sigtende til en Bekæmpelse af Sælerne i de nysnævnte Farvande. Raadet anbefaler derfor Udsættelse af Præmier for dræbte Sæler. Hvor det ikke findes hensigtsmæssigt paa Grund af Forskel i de forhaandenværende Betingelser for Fangsten (f. Eks. Vanskeligheder med Hensyn til at fange Sælen o. lign.) at fastsætte et almentgældende Beløb for disse Præmier i de forskellige Lande, skulle disse Præmier i hvert Fald reguleres saaledes, at de ville virke som en kraftig Tilskyndelse til at efterstræbe Sælerne. I de Lande, som grænse til Kattegat og Østersøen, skulle de i det mindste udgøre 4 Kr. (5 Mark) for hver dræbt Sæl.

Raadet erklærer sig rede til, hvis de forskellige deltagende Lande maatte slutte sig til ovennævnte Anskuelser, at udarbejde og fremsende Forslag med Hensyn til Detailler denne Sag vedrørende. — Det er overdraget et Udvalg, nedsat af Raadet, eventuelt at udføre dette Arbejde.

Angaaende det for Danmark og særlig for Bornholm vigtige Spørgsmaal om Fredning af Laksen i Østersøen er der samlet et betydeligt Materiale, som vil komme til Forhandling paa Raadets næste Møde.

Af de Resultater, som ere vundne ved Kommissionens Arbejde ved Island og Færøerne, kan følgende anføres:

Man er ved *Island* i store Træk kommet paa det rene med de ydre Forhold i Havet, hvoraf de vigtigste Nyttéfisks Optræden under Gyldningen afhænger. Det er paavist, at Island har sin egen Bestand af Nyttéfisk, som er uafhængig af de omgivende Landes. For Torsken, den for Islandsfiskerierne vigtigste Fisk, har man, som tidligere fremført, godtgjort, at den kun yngler ved Syd- og Vestkysten, medens Yngelen med Strømmen føres langt bort herfra, til Nord- og Østkysten, hvor den forekommer og vokser op i uhyre Mængder i Fjordene. Dette sidste Forhold er af stor Betydning; thi da der i disse Fjorde saa godt som ikke drives Trawlfiskeri, er den opvoksende Torskeyngel derved beskyttet mod Ødelæggelse fra Trawlernes Side. Der foreligger da heller intet, som tyder paa, at Torskebestanden ved Island hidtil i paaviselig Grad er forringet ved Fiskeriet, skønt dette nu drives overordentlig intensivt, Anderledes stiller det sig med Rødspætten, hvad der fremgaar af Mærkningsforsøg, som viser, at paa sine Steder ved Island er Rødspættebestanden Genstand for et lige saa stærkt Fiskeri som f. Eks. i Nordøen.

Af andre Arbejder, foretagne af Kommissionen, kan nævnes en Undersøgelse af Kullerens Vækst samt af Helleflynderen, hvorved denne Fisks Udvikling, Vækst og de forskellige Aarsklassers Forekomst ere klarlagte. Det har ved denne Undersøgelse vist sig, at Smaahelleflyndre (ca. 30 cm lange) i uhyre Mængder forekomme paa lavt Vand ved Island. Som Forholdet nu er, ødelægges de i Millionvis ved Trawlfiskeriet, skønt de meget vel kunde tænkes at afgive et særdeles vigtigt Materiale til Udplantning paa saadanne Steder, hvor der kun er lidt Helleflyndere, som f. Eks. ved den jyske Vestkyst.

Ved *Færøerne* har Kommissionen først i 1909 og 1910 haft Lejlighed til at foretage mere omfattende Arbejder. Man har ved disse navnlig taget Sigte paa at tilvejebringe Oplysninger vedrørende det Fiskeri, hvorom alt paa Færøerne drejer sig, nemlig Torskefiskeriet. I den Anledning har man undersøgt Torskens Ynglepladser ved Færøerne og — under Samarbejde med den skotske Undersøgelsesdamper „Goldseeker“ — arbejdet paa at bestemme Yngelens Udbredelse omkring Øerne. Desuden er der foretaget talrige Forsøg med Mærkning af Torsk, baade af store Banktorsk og af mindre Torsk, for at skaffe Underretning om deres Vandringer og Vækst. Disse Undersøgelser ere endnu ikke afsluttede, men saa vidt Forholdet lader sig overse gennem de hidtil foreliggende Resultater, synes det, som om Torsken ikke foretager store Vandringer ved Færøerne, men tværtimod, i Modsætning til Forholdet ved Island er meget stationær, hvad der naturligvis er en Sag af stor Betydning for Bedømmelse af Bestanden og dens Modstandsevne overfor et kraftigt Fiskeri.

Resultatet af de i det forløbne Aar udførte hydrografiske Arbejder har været, at man nu i de største Træk kender de hydrografiske Forandringer, som med de vekslende Aarstider gennemsnitlig kunne ventes i Havet, og det er lykkedes at paavise en betydningsfuld Sammenhæng mellem disse Forandringer og visse Fiskearters Vandringer og Yngleforhold.

Ligeledes kender man nu i store Træk Forandringerne i Planktonets Mængde og Art efter de vekslende Aarstider.